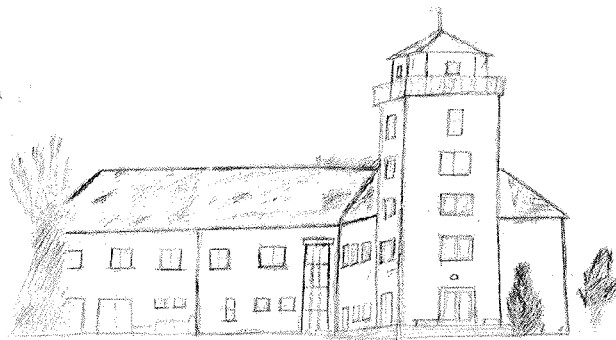
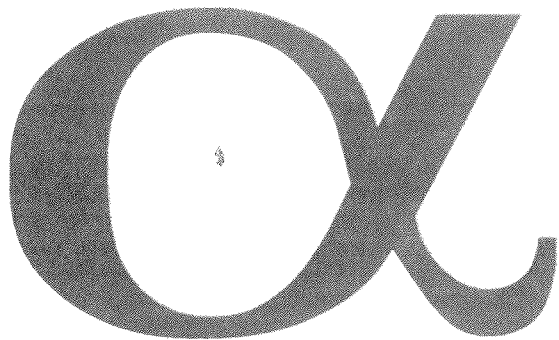

VI. ÉVFOLYAM V. SZÁM *ALFA, A SZENTENDREI REFORMÁTUS GIMNÁZIUM LAPJA* 2005. JANUÁR

Szalagavató

**Kedves Szüleink és Vendégeink,
Tanáraink és Diáktársaink!**

A kilencedik osztályt 26-an kezdtük, az évek során az osztálytársak jöttek, mentek és most 27-en állunk itt.

2001 őszén indultunk gólyatáborba, ott tanulságos játékok segítségével megismertük egymást és így közös erővel vágtunk bele a gimnazista évekbe. A gólyaavató illetve bál után elmondhattuk magunkról, hogy mi is a Szentendrei Református Gimnázium teljes jogú tagjaivá váltunk. A betlehemes játékkal felhőtlen percekkel ajándékoztuk meg a közönséget, illetve egymást. Első osztálykirándulásunk Sopronban volt, ahol az Eszterházy kastélyban szálltunk meg. Ellátogattunk a Túrul Parkba, Feszty Árpád egykori birtokára, amely ma Szlovákiához tartozik.

A tizedik osztály első 1-2 hónapját sörpadokon az Áprily teremben kezdtük. Az idő lassan telt és végül az új szárnyban kaptuk meg osztályunkat. A második évünket a tanár- és osztályváltások tették színesebbé. Az órákhoz a zenei aláfestést vagy az alattunk lévő tesiteremből kiszűrődő hangok, vagy a felettünk zajló építkezés biztosította. A tizedik év is gyorsan eltelt. Osztálykirándulásunkon az Aggteleki-cseppkőbarlang mellett megnéztük Krasznahorka várát és Kassán Rákóczi sírját.

A 2003/04-es tanév volt a legemlékezetesebb számunkra, ekkor élte osztályunk fénykorát. Óriási sikerszéria jellemezte ezt az évet. A Z Stars csapata megnyerte a focibajnokságot, összesített

versenyben megnyertük a Tentamen és a Ki mit tud? vándordíjait. Nagy sikert arattak az ebben az évben elkezdett modern táncok illetve a székely népballadák, amelyeket sok helyen előadtunk, többek között Erdélyben. A Z Stars itt is diadalmaskodott ellenfelein. Megismertük vendéglátóink kedvenc ételeit, feledhetetlen emlék maradt számunkra a csorbaleves illetve a szavarin, melynek receptjét féltve őrizzük. Akárcsak a 30. koszorút, amit Aradon nem tudtunk elhelyezni, de megfogadtuk, hogy együtt

visszamegyünk, és tiszteletünket tesszük az emlék múnél.

A nyár elteltével most újra itt vagyunk és elmondhatjuk, hogy ott fejezzük be, ahol elkezdtük. Visszakaptuk az utolsó évre a kilencedikes osztálytermünket, melyet Wass Albertről neveztünk el. Sajnos a Vajdaságba nem juthattunk el, de a Trianon Múzeumban pótolni próbáltuk ezt az élményt. A 12. év első része azzal telt, hogy a táncokra próbáltunk, hogy mennyire eredményesen, az nem sokára kiderül. Nem is szeretném

tovább szaporítani a szót, lassan következik a szalagavató, melyet aggodalommal várunk, az esetleges baleset miatt, amit a gombostű okozhat.

És végül szeretnénk megköszönni osztályfőnökünknek, hogy eddig elterelt minket és megpróbált komoly, felnőtt embereket faragni belőlünk.

Tolnai Andrea 12.a

Kedves Tizenkettedikesek!

Eljött ez a nap is! Most ti állhattok majd a színpadon, ti vagytok az ünnepltek, és ma este a ti táncotokat fogja csodálni mindenki.

A mai napon megkapjátok szalagjaitokat, melyek azt jelképezik, hogy hamarosan befejezitek a gimnáziumi tanulmányaitokat és belecsöppenetek a nagybetűs életbe.

Igazából most nem is búcsúzni szeretnék tőletek, hiszen még fél évig köztünk lesztek, hanem szeretném, ha együtt emlékeznénk az eltelt évekre.

Talán még nem felejtettétek el, mikor először, félénken léptetek be az iskola falai közé.

Nem igazán ismertétek egymást, új volt az iskola, ismeretlenek a tanárok. Azóta persze minden megváltozott, sok élménnyel gazdagodtatok. Megismertétek egymást, talán életre szóló barátságok szövődtek köztetek. Együtt éltetek meg jót és rosszat is az iskolában: feleletek, dolgozatok, versenyek, vizsgák, aztán a felejtethetetlen kirándulások, első szerelmek és persze a focimeccsek.

A mi első élményünk rólatok a szóbeli felvételinél napjához kötődik, amikor ti öntöttétek lelket belénk, mert mi nagyon izgultunk. Egy kicsit irigyen néz-

tünk rátok: milyen jó nektek, ti már bent vagytok.

Akkor még ugye ti sem gondoltátok, milyen gyorsan eltelik ez a néhány év. Aztán egyszer csak eljön a május, amikor ti fogtok irigyelni bennünket, mert amíg mi kirándulunk, ti érettségizni fogtok. De erre most még ne gondoljunk!

Reméljük, hogy amit ti ma este kaptok, az nem csak egy egyszerű szalag, amin két évszám van, hanem erről a szalagról az együtt töltött négy év emléke, öröme és bánata fog eszetekbe jutni. Ez a szalag jelképezi azt is, hogy a Szentendrei Református Gimnázium végzős, életre kész diákjai vagytok.

Viseljétek büszkén!

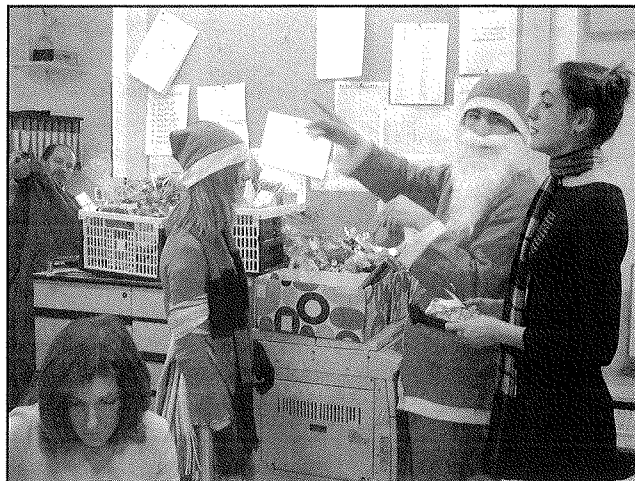
Később, ha ez a szalag kezetekbe kerül, gondolatok az iskolára, és ránk is olyan szeretettel, amilyen szeretettel mi most átnyújtjuk nektek!

Wahr Flóra 11.a

Mikulás sapkában az egész osztály

2004. december 6-án, hétfőn mindenki nagyon izgatottan jött be az is-

kolába. A bejárati ajtó mellett a kosarak már teli voltak. A tanárokéban volt a legtöbb. A Mikulás csak harmadik órában tudott jönni, mert első órában nagyon fontos elfoglaltsága volt. Sorrendben ment az ötödiktől a tizenkettedikig. Hozzánk harmadik órában jött. Már mindenki nagyon várta. Kikészítettük a Mikulás sapkánkat, amit reggel kaptunk az egyik

osztálytársunktól, még a tanároknak is jutott, így aznap minden tanár Mikulás sapkában tartotta meg az óráit. Mikor megérkezett a Mikulás, gyorsan felhúztuk a Mikulás sapkánkat, és elénekeltek a "Hull a pelyhes fehér hó"-t. A Mikulásnak különösen a sapkánk tetszett. Ezután az ajándékok kiosztására került sor, amikor is nagy mozgolódás támadt. Nálunk nem mindenki kapott ajándékot, sajnos volt olyan gyerek, akire senki sem gondolt. A legtöbbet, hat ajándékot, egy fiú osztálytársam kapott. A Mikulás nem maradt sokáig, gyorsan elment, mert még nagyon sok osztály várt rá.

Szalai Katalin 5.a

Tentamen

Tavaly indult egy tudományos konferenciához hasonló verseny, amit "Ki miben tudós?"-nak neveztek el. Ebben az évben ezt átkeresztelték "Tentamen"-re. (Bolyai Farkas matematikai munkásságának legfontosabb eredményeit tartalmazó két kötetes könyvének a címe Tentamen, melynek első fejezetéhez fűzte fia, Bolyai János a híres Appendixet.)

Most is egy pályamunkát kellett írni, amit be is adtunk a szaktanároknak. Mivel rengeteg dolgozat érkezett be, a tanárok kiválasztották legjobbakat, és

ezek készítői szóban is előadhatták munkájukat. Az idén is kategóriánként és korosztályonként az első három helyezettet jutalmazta a zsűri és néhány különdíjat is átadtak.

Ebben az évben először osztották ki az "Év történésze" díjat mind a kisgimnazistáknál, mind a nagy gimnazistáknál. A történészek versenye is a Tentamen része volt.

Az osztályok között most is meghirdetésre került egy pontverseny, amely abból állt, hogy a szaktanárok figyelték: melyik osztályban hány dolgozatot készítenek, hány előadást tartanak, és

ezekkel milyen helyezéseket érnek el. Ezt a díjat a nagy-gimnáziumban a tavalyi győztes (most 12.a), a kis-gimnáziumban pedig az 5.a vehette át és őrizheti egy évig.

Jövőre megpróbálják másképp szervezni a versenyt, hogy minél többen kipróbálhassák magukat mint előadók és mindenki használhasson projektort, epizskópot és írásvetítőt, aki ezzel szeretné színesíteni az előadását.

Ezúton is gratulálunk a nyerteseknek és már most elkezdhettek gondolkodni azon, hogy jövőre milyen témát dolgoztok ki!

Tóth Eszter 8.a

Új összekötő tanárunk

Idén a Diákpresbitérium Seregi Sára tanárnőt választotta összekötő tanárának.

Mit szólt hozzá tanárnő, hogy megválasztották?

Nem vártam, hogy megválasszanak, azt hittem, hogy ezt az igazgatóság dönti el. Nagyon örültem, mert ez a diákoktól egy elismerés, ami kell egy pályakezdőnek. Így ez egy jó évkezdet volt.

Mi a feladata az összekötő tanárnak?

Meghallgatom az osztálytitkárok és a helyettesek panaszát, kérését, és közvetítem az igazgatóság felé, ha van valami konfliktus a diákok és az igazgatóság között, azt megpróbálok enyhíteni, de erre még szerencsére

nem volt példa. A tanári kar felé is nem kell közvetítenem, ha esetleg valakinek problémája van, mert így könnyebb a gyerekeknek.

nyebb a gyerekeknek.

Mit gondol tanárnő, miért szeretik, bíznak meg benne ennyire a diákok? (legjobban tanító tanár, összekötő tanár)

Igyekszem közvetlen lenni, a diákokat partnerként tekintem. Nem az a célom, hogy féljenek órán, és félelemből tanuljanak, hanem hogy megszerettessem velük a tantárgyat, és azért tanulják, mert érdekes.

Mikor döntötte el, hogy tanár szeretne lenni?

Ötödévesen, amikor a gyakorlótanítást végeztem Debrecenben. Akkor kerültem először kapcsolatba diákokkal. Pozitív visszajelzéseket kaptam, és ez megerősített abban, hogy tanár legyek.

Az interjút készítette:

Kocsis Réka 10.c

Református Iskolák Találkozója

Október 30.-án rendezték meg először a Református Iskolák Találkozóját a Papp László Budapest Sportaréniusában. Iskolánk csapata a szentendrei HÉV-megállóban találkozott, és tömegközlekedéssel jutottunk el a helyszínre. Mikor a táskaellenőrzések után bejutottunk az Arénába, és megtaláltuk azt a szektort, ahová nekünk kellett ülni, a Zurgó együttes játszott a színpadon moldvai népzene. A nyitó áhítatot a Dunamelléki egyházkerület püspöke, Dr. Szabó István tartotta (aki iskolánkban az új szárnyat avatta volna, ha nem betegszik meg). Alapigéje a találkozó mottója volt: "Egyet akarva ugyanarra törekedjétek." Fil. 2:2

Utána meghallgattuk az egyesített középiskolai kórus és zenekar előadásában Berkesi Sándor "Magyar ének" című művét, majd Ábrám Tibor a Tiszáninneni egyházkerület főgondnoka összegezte a református keresztyén nevelés feladatait. Ezután következett a budapesti és a Budapest környéki református óvodák körjátéka, majd egy olyan programpon, ami még sokszor visszatért a nap során. Az lett volna a célja, hogy a résztvevők a programfüzet hátuljában lévő kották és a kórus segítségével négy szólamban énekeljenek zsoltárokat, Goudimel feldolgozásában. Akik

vezényelni próbálták mindig nagyon el voltak ragadtatva, de én a kóruson kívül mást nem igazán hallottam.

Nagyon érdekes volt a Tiszántúli és Tiszáninneni református általános és középiskolák néptánca. Több mint 600-an táncoltak és nagyon jól. Utánuk következett egy sepsiszentgyörgyi diák és Berecz András, akik székely népmeséket mondtak. Őket követte a nagykovácsi Arany János Református Gimnázium tornáscsapata, akik egy trambulín segítségével ugráltak és szaltóztak, nagyon jó hangulatot teremtve. Megnéztük a Pápai Református Kollégium diákjai dunántúli táncát, és meghallgattuk a Pécsi Király Imre Rézfúvós Zenekart. Ezután következett az ebédszünet, miközben Kelet-Nyugat focimeccs zajlott a küzdőterén, iskolánkat az egyik 10. c.-s képviselte. Ezalatt még három teremben voltak különböző programok, de legfőképpen az ételcsomag felvételét választották, ami tízezer fő esetén nem volt egyszerű. Egy helyiségben osztották, úgyhogy egy folyosót és egy lépcsőt végigpasszírozódtunk odáig.

Az egy órás szünet után következett a Bolyki Brothers műsora. Róluk tudni kell, hogy négy férfi alkotja az együttest, akik testvérek. Dalaikhoz nem használnak hangszerkíséretet, mégis úgy hang-

zik, mintha lenne. Vállalják hitüket és Istenről szóló dalokat énekelnek. Utánuk jött egy tataik által előadott táncjáték, aminek "A keskeny út" a címe. Majd ismert közéleti személyiségek mondták el, hogy mit jelent számukra reformátusnak lenni. Ezt követően ifj. Berkesi Sándor gitáron zsoltafeldolgozásokat játszott. A Találkozó tapasztalatait a szervező, Papp Kornél foglalta össze, majd felolvasták a Református Iskolák Találkozásának Zárónyilatkozatát, aminek lényege, hogy a Magyar Református Egyház a jövőben elkövetkező nehézségek ellenére is folytatni fogja azt a nevelőmunkát, amit megkezdett. A Reformáció ünnepe alkalmából tartott istentiszteleten dr. Bölcskei Gusztáv a Tiszántúli egyházkerület püspöke hirdette az igét. Mondanivalója szerint a nagy kivétel alatt ülő „református angyal” nekünk is azt üzeni, amit egykor Gedeonnak: „az Úr veled van, erős vitéz” (Bírák 6:12). Az Úr tudja, hogy képesek leszünk véghezvinni a feladatokat, melyeket ránk bíz.

Visszafelé a kézdívárhelyiek felajánlották, hogy kicsit összezsúfolódnak, és így mi is felfértünk a buszokra.

Akik ott voltunk, úgy gondoljuk, hogy szép élményben volt részünk. Mindenkinek biztatunk, hogy legközelebb képviseljük többen az iskolánkat, éljünk többen a lehetőséggel.

Kocsis Réka 10.c

Zöld rovat

Az előző számunkban megígérttem, hogy külön-külön bemutatom a Szentendrén szelektíven gyűjthető hulladékokat. Lássuk először a műanyag palackot:

Ha egy kicsit elgondolkozunk azon, hogy hány fémdobozt, nem visszaváltható műanyag palackot vásárolunk, igencsak megdöbbenünk. Az általam megkérdezett gyerekek 25%-a műanyag palackban viszi az innivalót tízóraira, és ha az kiürült, azonnal ki is dobja a szemetesbe. A műanyag palackok egyáltalán nem, vagy nagyon lassan, évszázadok alatt bomlanak le a lerakóhelyeken. Ha külön gyűjtjük a műanyagokat, akkor mód nyílik arra, hogy ledarálják és újra felhasználják. Ezeknek a tárgyaknak az újrahasznosítását nehezíti, hogy különböző fajtájú műanyag-

okból készülnek. A fajtájukra a ráírt betűk pl. PE, PET, PP, PVC adnak felvilágosítást.

Ha tehetjük, gyűjtsük elkülönítve a műanyag palackokat és ne dobjuk a kukákba, mert így vagy újrahasznosítják, vagy legalább az elégetésük ellenőrzött körülmények között folyik és ezzel kevésbé szennyezzük a környezetünket, mintha a szeméttelre kerülne.

Szentendrén csak azt a műanyag palackot dobhatjuk be a gyűjtőbe, amire a PET rövidítés van rá írva. Ezek az üdítők, ásványvizek. Tehát nem dobhatók bele a mosogatószeres, öblítő, samponos, testápolós stb. flakonok.

Végül még egy jó tanács: Ha ki is ürült a palack, a térfogata még mindig 2 liter. Felesleges ennyi levegőt beledobunk a konténerbe, sőt így gyorsan

Felhívás!

A diákpresbitérium és az igazgatóság pályázatot hirdet iskolarádió működtetésére!

Feltétel: egy tizenöt perces műsorterv elkészítése

Határidő: 2005. február 7.

Pályázat leadási helye: igazgatói iroda

meg is telik. Inkább lépünk rá a palackra vagy nyomjuk össze, csavarjuk vissza a kupakot és így dobjuk be. Ezzel helyet is spórolunk.

Tóth Eszter 8.a

20 éves a Telefon-lelkigondozás

A Reformátusok Lapjában volt olvasható nemrég, hogy jubilál ez a szolgálat.

- **Ki kezdte el ezt a programot?** - kérdezem dr. P. Tóth Béla lelkipásztort.

- Jómagam indítottam 1984-ben, három évi előkészítés után, több lelkészársammal együtt,

- **Vajon mi lehetett, ami erre késztette?**

- Az, hogy országunk vezette az öngyilkossági világstatisztikát, de nem csak a felnőttekét, hanem a fiatalokéét is. Ez borzalmas teherként nehezedett akkoriban minden felelősen gondolkodó emberre, aki egyáltalán tudott erről, vagy foglalkoztatták hazánk ügyei.

- **Honnan jött az ötlet?**

- Ösztöndíjasként valamikor Angliában tanultam, ott láttam, hogy van ilyen szolgálat.

- **Miért pont az egyház kezdte el ezt a programot?**

- Ehhez önkéntes, áldozatot is vállalni tudó emberek kellettek, legalább némi előképzettséggel, akiket el lehetett érni ilyesmi megszervezésére és vállalták az ezzel járó komoly képzést, majd az ügyelést..

- **Lesz valamilyen rendezvény, ami**

megünnepli ezt az évfordulót?

- Már volt kettő is. Egyházunk Zsinata ülésén a lelkész elnök emlékezett meg a szolgálat 20 éves önkéntes és ingyenes munkájáról, és az egész Zsinat fennállva elénekelte köszöntésül a 134. Zsoltár 3. versét: "Megáldjon téged az Isten..." Aztán volt egy bensőséges, házi ünnepünk is, és azon is megtisztelt bennünket jelenlétével egyházunk legfőbb testületének, a Zsinatnak lelkész és világi elnöke. Jól esett az elismerés, bár a legfőbb jutalom az, hogy végezhetjük ezt a szolgálatot immár 20 éve.

- **Tulajdonképpen hogy működik a Telefon-lelkigondozás?**

- Minden nap du. 17-21 óráig van ügyelet a 06-1-201-0011 telefonszámon egy egyszobás, budapesti lakásban, ami rendelkezésünkre áll erre a célra. Tizenkét ügyelőnk valamelyike beosztás szerint ül a telefonnál ilyenkor, amikor is szolgálatunk hívható emberi, családi, lelkiismereti és hitbeli kérdések megbeszélésére, függetlenül attól, hogy református vagy egyáltalán hívó ember-e valaki. Ha bajban van valaki, rendelkezésére állunk.

- **Mostanában milyen problémái**

vannak az embereknek?

- Főleg a magányosság, aztán az emberi kapcsolatoknak minden fajta zavara; szülők, házaspárok, fiatalok gondjai ... elsorolni is nehéz. Sokszor jelenik meg a lelkiismereti kérdés, a gyász, hitbeli problémák, az alkohol és a drog, vagy más szenvedélyek, munkanélküliség, elhagyatottság - egyszóval nincs az életnek olyan állapota, amivel ne találkozoznánk. Két év-tized alatt több mint húszezer beszélgetést folytattunk le, ebben aztán megláthattuk országunk lelkének - talán nem túlzok - egész keresztmetszetét. Néha csak meghallgatásra van szükség, már az is sokat segít, máskor azonban hosszabban együtt kell mennünk lélekben a vívódó emberrel, amíg megtalálja az ő saját, jó megoldását. Ilyenkor nagyon ébernek kell lennünk, figyelni, nehogy elvétsük a kegyelmi pillanatot, amikor valami fontos történhet a beszélgetésben, és talán életre szóló segítséggé, útmutatássá lehet valakinek egyetlen mondatunk.

- **Azt hiszem, ebből már bőven megtudtunk mindent. Köszönöm a beszélgetést.**

Belloni Tamara 6.a

Mustármag-díj

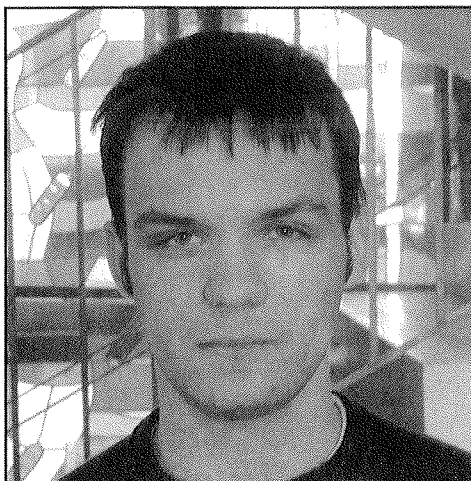
A szalagavatón adta át a Szentendrei Református Gimnáziumért és Kollégiumért Egyesület képviselője Molnár Andrásnak, a tavaly végzett 12. osztály tanulójának ezt a díjat, amire minden gimnazista vágyik, mert iskolánk rengeteg díja közül a legrangosabb. Csak egy végzős diák kaphatja meg minden évben. Az, aki évfolyamából a négy év alatt erre a legérdemesebbé vált.

Talán tanulságos lehet azoknak, akiknek álmai között a Mustármag-díj szerepel, hogy felidézzük négy sikeres év néhány pillanatát.

Az elején csak néhányan figyeltek fel Andrásra, mert nem tett semmi feltűnőt. Egyszerűen felkészült minden órára, minden dolgosra. Bármikor felelhetett, nem érte meglepetés sem őt, sem a tanárt, mert egyenesen jól teljesített. Én is csak a kilencedik utáni angol táborban fedeztem fel igazán a humorát, a segítőkészségét. Már ak-

kor elhatározta, hogy jól megtanul angolul.

Mivel semmi sem múlik el nyomtalanul, a több éves szorgalmas munka eredményeként 11.-ben András már nem maradhatott észrevétlen. Az osztály is elismerte vezető szerepét abban

a csoportmunkában, amivel az innovációs versenyt nyertük, ezért a díjat átvevők közé választották. Még ebben az évben András a Zsinati Iroda Talentum ösztöndíjában is részesült.

Az iskola történetének eddigi legnagyobb verseny-eredményét ő érte el végzős korában: a földrajz OKTV döntőjében 8. helyezett lett, így ebből a tárgyból felvételi nélkül kerülhetett be az egyetemre. Ebben az évben az angol középfokú nyelvvizsgát is letette, nagy eséllyel indult az angol szakon is. Közben az osztály összes hiányzójának az ő füzetéből fénymásoltuk az órai jegyzeteket, az érettségire a fél osztály az ő nyelvtan tételeiből tanult.

András ma a Szegedi Tudományegyetem angol-földrajz szakos hallgatója. Lehet, hogy a mostani kisgimnazisták néhány év múlva már tanárként látják viszont.

Gratulálunk, András és további sok sikert kívánunk!

Sz. E.

Pályázati felhívás

Kedves Diákok!

Iskolánk a jövő tanévre egy rendkívüli lehetőséget kapott! A németországi Kastl Gimnázium és Internátus 10 (azaz tíz) diáknak ajánlott fel egy hónapra szóló ösztöndíjat, hogy ott élve és tanulva tökéletesíthessék német nyelvi ismereteiket.

Hol van ez az intézmény?

Bajorországban, Nürnberg és Regensburg között, a Lauterach patak völgyében, festői oberpfalzi környezetben, egy római kori szikla várerődre 900 évvel ezelőtt épült bencés erődítmény-kolostorban.

Kik tanulnak ott?

Négy kontinens 20 országából, öt vallási felekezetből való magyar identitású diákok, akik anyanyelvi szinten sajátítják itt el a német nyelvet és 89%-uk később felsőoktatási intézményekben tanul tovább.

Kiket hívtak meg a Szentendrei Református Gimnáziumból?

A levél megfogalmazása szerint "a legkiválóbbakat"!!! Ez nemcsak a né-

met nyelv tudására vonatkozik, hanem a magatartásra és szorgalomra is, hiszen aki itthon nem tudja összeszedni magát, hogy reggel idejében érkezzen, az órákra rendszeren felkészüljön, ott csendben odafigyeljen, az hogy lenne képes megtenni mindezt idegen környezetben lakva és élve egy egész hónapig. (Ugy-e, ugy-e az a magatartás jegy, amit mi felnőttek mindig olyan fontosnak tartunk és Ti olyan jelentéktelennek ítélték! És a szorgalom, ami ugyan nullát ér, de segítségével a jelentéktelen 1-es számból 10, 100 vagy 1000 is kialakítható!)

Kik jelentkezhetnek?

Mivel az ösztöndíj a 2005/2006. tanév októberére szól, így a mostani 12.-esek értelemszerűen nem jöhetnek szóba, hiszen ők már addigra valamilyen felsőoktatási intézmény padjaiban ülnek (reményeink szerint...).

A mostani 11.-esek akkor már az érettségi illetve továbbtanulási előkészületekkel lesznek elfoglalva, tehát nem engedhetnek meg maguknak egy hónap kiesést. Reméljük, ők az elmúlt

három évben kihasználták a KULCS ösztöndíjban illetve a diákcsereben évente felkínált lehetőségeket. (!)

A mostani **10.a, b, illetve c osztály** tanulói most nagy eséllyel indulhatnak, akár 6, akár 2 éve tanulnak németül, hiszen mindkét csoport jó alappal rendelkezik.

Várjuk még a mostani **9.a és a nyelvi előkészítő osztály** legjobb németeseit, de közülük már csak a "haladókat". A kezdők egy éves nyelvtanulási múltja ehhez a feladathoz kevésnek bizonyulna.

Végül, de nem utolsósorban pályázhatnak az ösztöndíjra a mostani **8. osztály** legjobb németesei is, függetlenül attól, hogy sima vagy nyelvi osztályba készülnek jövőre, mert hogy 2005-ben már ők is nagy-gimnazisták lesznek.

Pályázati űrlap Schusztter tanár úrnál kapható, beadási határidő 2005. január 31. az igazgatói irodában.

Minden pályázónak sok szerencsét kíván

az Igazgatóság

Tanári arcképcsarnok

Sok szeretettel gratulálunk Kun Péter tanár úrnak, aki elnyerte a Benda Kálmán díjat!

Megkértem, hogy mesélje el, tulajdonképpen mit takar ez a kitüntetés, hogyan érte el, és a jövőre vonatkozóan milyen tervei vannak:

"Köszönöm a gratulációkat.

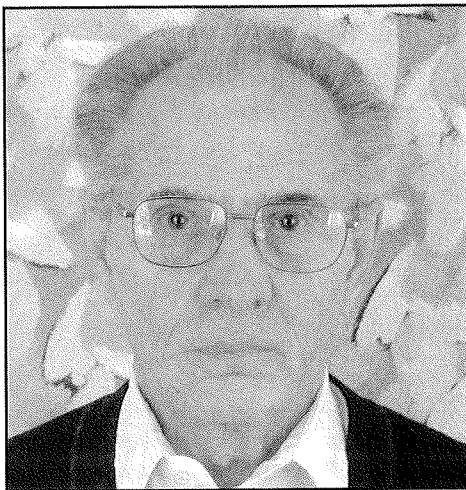
A Benda Kálmán díjat a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése adományozza kiemelkedő szaktanári munka elismeréseként. A díjat azok a - református iskolákban dolgozó - pedagógusok kaphatják meg, akik magas szintű szakmai tudás mellett, hatékony módszertani ismeretekkel is rendelkeznek. Különösen fontos feltétel a tehetséges tanulók segítése, ösztönzése, munkájuk ellenőrzése és irányítása, valamint a különböző versenyekre való felkészítése.

Nagyon örülök annak, hogy ezzel a díjjal a Szentendrei Református Gimnázium is elismerést kapott. Ez azt is bizonyítja, hogy az iskola tanári kara igyekszik mindent megtenni azért, hogy az iskolába járó növendékek - képességeiknek megfelelően - kibontakozhassanak. Meggyőződésem, hogy iskolánkból sokan mások is érdemesek lennének ennek a díjnak az elnyerésére. Eredmények persze csak a diákok és tanárok harmonikus kapcsolatából születhetnek, ezért ezt a kapcsolatot állandóan ápolni kell.

Szerencsések azok az emberek, akik Istentől kapott kiemelkedő képessé-

gekkel áldottak meg, ezért nekik a felelősségük is nagyobb másokénál. Tehetségünkkel (talentumainkkal) hű szolgámodjára kell sáfárkodnunk, hogy munkánkkal többet adjunk vissza családuknak, iskolánknak, Hazánknak, mint amennyit kaptunk.

Fontos, hogy ne csak annyit tegyünk meg, ami feltétlenül kötelező, hanem annál mindig többet. Tűzzünk magunk elé olyan célokat, amelyeknek el-

éréséért erőfeszítéseket kell tennünk! Mindig szem előtt tartottam iskolámnak - a Kiskunhalasi Szilády Áron Gimnáziumnak a jelmondatát: Sub pondere crescit palma, azaz Téher alatt növekszik a pálma. Ne féljünk tehát a feladatoktól, a terheléstől, hiszen csak így próbálhatjuk ki magunkat, így mérhetjük fel, hogy mit is érünk. A tökéletességet ugyan soha el nem érhet-

jük, azonban erre állandóan törekednünk kell!

Több évtizedes tanári munkám során sem tehettem mást, mint végeztem a munkámat legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint. Minden nap végig gondoltam, hogy elvégeztem-e azt, amit magam elé arra a napra kitűztem. Mit tettem jól, mit tettem rosszul és hogyan kell javítanom, hogy jobban, eredményesebben dolgozhassam. Ma is makacsul hiszek abban, hogy a matematikát az emberek nagy többségének eredményesen meg lehet tanítani. Ehhez azonban az szükséges, hogy a tanítvány legyen befogadó-kész, és maga is tegyen meg mindent az eredmények elérése érdekében.

Terveim a jövőre nézve ugyanazok, mint sok-sok év óta mindig. Szolgálni a magyar oktatás-nevelés ügyét. Szeretném még sok tanítvánnyal megszerettetni és megértetni a matematikát, azt a tudományt, melynek szépségéből, rendjéből, szigorú logikájából az isteni bölcsesség kiviláglik. Külön öröm számomra, hogy ezt a munkát keresztyén iskolában végezhetem.

Remélem, hogy Isten segítségével a jövőben is segíthetem a Szentendrei Református Gimnázium céljainak elérését, és sok matematikát szerető és értő, hazájáért tenni akaró diákomnak a boldogulását segíthetem."

További sok sikert kívánunk!

Az interjút készítette:

Kassai Gyöngyi 7.a

Karácsonyi ajándékkészítés

Iskolánkban minden évben megrendezi a Szülői Munkaközösség a karácsonyi kézműves foglalkozást. E programra a tanulók barátai, családtagjai, rokonai is eljöhettek.

Sok mindent lehetett készíteni: Karácsonyra díszeket drótból, gyöngyökből. Keresztszemesezni szép színes fonalak segítségével. Meghívókat készíteni kartonból és cérnából. Gipszből készített figurákat kifesteni. Ezeket le is lehetett fűjni aranyfesték-

kel, akik inkább egyszerűbb megoldásokra törekedtek. Narancsból, bogyból, levelekből, szalmából karton alapra karácsonyfadíszeket. A szalveta-technikás teremben is biztos, hogy megfordult mindenki. Ott meghívókat, borítékokat, cserepeket, karácsonyfadíszeket készítettek. Gyertyákat szépíthettek meg az érdeklődők csillagmintákkal. Ugyanott pattogatót kukoricából lehetett készíteni a karácsonyfára díszeket. Ezt lefűjták

aranyfestékekkel. Angyalkákat készíthettek színes kartonpapírból.

Nagy volt a választék. Mindenki kerekeshetett köztük olyat, amely a leginkább az ínyére volt. Aki eljött jól tette, hiszen karácsonykor az egyik legszebb ajándék az, amit saját kezűleg, szívből és lelkesen készít az ember.

Köszönet illeti azokat a szülőket, akik szombaton, 11.-én, 2-5-ig ott voltak és segítettek az ajándékok elkészítésében.

Belloni Tamara 6.a

"Nederland - anderland"

Már harmadik éve tanulunk hollandul és most lehetőségünk nyílt az iskolának és Gaál Enikő tanárnőnek köszönhetően arra, hogy két hétre kimehessünk Hollandiába a nyelvet gyakorolni.

Valójában e nyelv az angol és a német keveréke, így már az eddigi német (Zsófi esetében angol) nyelvtudás kicsit könnyített a nyelvtanulásban.

Nov. 1-jén este 8 órakor indultunk el busszal a Népligetből. Az út hosszú volt és fárasztó, de nagy örömünkre másnap délután "célba értünk". (Összesen 18 órát utaztunk!!!) Ahrnembe érkezve már várt minket Kees, egy nagyon kedves tanár, aki a következő két napon elszállásolt minket. Ő és a családja Staphorstban él, ami még egy órányira volt innen. (Ez egy kis falucska Zwolle közelében. - Igazából nálunk a hollandiai "kis falucskák" elmennének egy kisvárosnak is...) ...Tele izgalommal végre megérkeztünk Keesékhez. Bemutakoztunk a család többi tagjának is, majd vacsoráztunk egyet. Itt az étkezési szokások is mások: a hollandok nem ebédre, hanem vacsorára esznek főtt ételt. Eleinte kicsit furcsa volt, de ezt is megszoktuk. Amint megvacsoráztunk, elmentünk körülnézni, hogy esténként hogy s mint zajlanak az események ebben a kis faluban. A biciklizőkből nem volt hiány, ugyanis itt Hollandiában sokszor kocs helyett biciklivel közlekednek. (Ezért is fontos náluk az a szó, hogy "fiets", ami biciklit jelent.) Mire hazaértünk, hulla fáradtak voltunk, így hamar el is aludtunk.

Másnap későn ébredtünk fel, de ezen nem is volt semmi csodálkozni való... A délelőttöt otthon töltöttük, programunk igazából csak délutánra volt. Elmentünk Meppelbe, egy szomszéd településre vásárolgatni, majd Zwolleba indultunk istentiszteletre. Ez a két nap elég volt arra, hogy egy kicsit belerázódjunk a holland hétköznapiakba. Valójában muszáj volt, hisz ez volt az utolsó nap, hogy együtt voltunk, mert

másnap már mindenki más családnál töltötte az éjszakát. (Csak Zsófi maradt Keeséknél.) Ez idő alatt nagyon megkedveltük ezt a családot, és kicsit sajnáltuk, hogy el kell innen mennünk, leginkább Marcel, Kees fia miatt, aki nagyon jó barátunk lett.

Csütörtökön már korán keltünk, mert iskolába kellett mennünk Kampenbe. Az iskola itt nagyon különböző a miénktől: sokkal nagyobb, és sokkal több tanuló jár ide, és ebből a sok tanulóból a lányok mind szoknyát hordanak nap, mint nap. A szokások is mások: mivel itt a tanárnak van osztályterme, és nem az osztálynak, minden szünet nagyrészt a diákok ezrei órára menésével telik. A folyosókon

sokan a fal mellett "fetrengenek" (, mivel nincs pad), és az arra menők elé kitesszik a lábukat, hátha elesnek... Ezen kívül a lökdösődés is nagy divat. Az elején ez is elég furcsa volt, de elég hamar hozzászoktunk, mert muszáj volt, mivel másképp nem tudtál közlekedni. A hosszabb szünetekben pedig akár ki is lehet menni rágyújtani egyet. De nemcsak a szünetek, hanem a tanórák is különböznek: sokkal szabadabbak, mint itthon. És a tanítási módszerek is kicsit eltérőek: pl. az én osztályom képregényből tanulta a II. világháborút...

A hét többi napján már szinte egyszer sem találkoztunk egymással, mert mindenki a saját (holland) "testvérével" töltötte az egész napját. Szerencsére mindegyikünk osztálya nagyon kedves és segítőkész volt velünk. A második héten már a folyosón is értek ben-

nünket meglepetések: egy lány hirtelen ránk köszönt, hogy "Jó napot!", de volt olyan is, aki el tudott számolni nekünk magyarul százig...

A családnál esténként teázás volt a program (ez is egy szokás) és magyar szavak tanulása, amit nagyon élveztek.

A következő közös programunk hétfőn volt, amikor Amsterdamba utaztunk, amit már napok óta vártunk. Végigsétálhattunk a főváros legdrágább utcáján, sok gyönyörű vagy éppen meglepő épületet, és nem utolsósorban egy kb. 3 emeletes biciklitárolót láthattunk, szóval sok új élménnyel gazdagodhattunk. Amsterdam után még elmentünk a tengerhez. Gyönyörű volt és jég hideg... Nagyon jól éreztük magunkat...

Keddtől csütörtökig aztán megint az iskolába járás volt a program, de ezt egy cseppet sem bántuk... Sajnos csütörtök volt az utolsó iskolába járás nap, amit nem csak mi, hanem az osztályunk, és a többi barátunk is bánt.

Ez a nap nemcsak az iskolában volt az utolsó, de a családnál is, hiszen este újra visszamentünk Keesékhez, mert másnap már indultunk haza. Mire már szinte mi is családtagnak számítottunk, el kellett mennünk...

Este már újra együtt voltunk. Mindent elmeséltünk, ami csak történt velünk, majd

megmutattuk egymásnak a családunktól kapott ajándékainkat. ...Az utolsó nap alkalmából másnap (hajnali) 4 óráig fenn voltunk, még kiélveztük azt a kis időt, amit ott tölthettünk.

Péntek délelőtt pedig Utrechtbe utaztunk, mert onnan indult a buszunk...

Szombat reggel negyed 10 körül meg is érkeztünk Budapestre, ahol már vártak ránk a szüleink. Ők talán jobban örültek, hogy hazajöttünk, mint mi...

Egyszóval felejthetetlen két hetet tölthettünk Hollandiában, ami alatt nagyon sokat tanultunk.

Köszönjük a lehetőséget az iskolának, köszönünk mindent az itteni és a holland családunknak, és köszönjük Enikő tanárnőnek azt a sok-sok gondoskodást, amit tőle kaptunk!

Lánczos Réka, Erdős Zsuzsanna 7.a

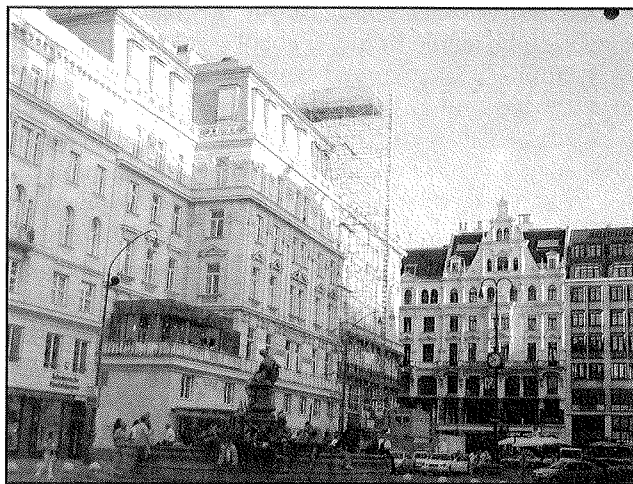
Bécsi kirándulás

A bécsi kirándulás gondolata még tavaly merült föl az egyik osztályfőnöki órán, bár akkor ezt meg osztálykirándulásnak szántuk. Ám amikor idén elkezdte szervezni Mária tanárnő az utat, kiderült, hogy az osztályból mégsem jönne el mindenki, így viszont nem lennének elegenden. Ezért a tanárnő meghirdette más osztályokban is a kirándulást. Végül egy 50 fős busszal indultunk el.

Amikor odaértünk először városnézés volt Schusztner tanár úr nagybátyjának vezetésével. Majd délután szabad program következett. Ezalatt többen ellátogattak a Maria-Hilferstraße-re és per-

sze a karácsonyi vásárra is, ahol mindenki kedvére válogathatott a különböző édességek és ajándékok közül. Azt hiszem, hogy a hideg és a tömeg ellenére is mindenki nagyon jól érezte magát, ezért reméljük, hogy talán jövőre is elmegyünk.

Kun Hajna 11.a

Alfa újság

A szerkesztőség tagjai:

dr. P. Tóth Béláné
Földi János

Szalai Katalin 5.a
Belloni Tamara 6.a
Kassai Gyöngyi 7.a
Tóth Eszter 8.a
Varga Bence 9.b
Batka Balázs 10.a
Deim Balázs 10.b
Kocsis Réka 10.c
Kun Hajna 11.a

Tördelő: Gellen Péter

E-mail: alfa@szrg.hu

Honlap: www.szrg.hu

Cím: Szentendrei Református
Gimnázium

2000 Szentendre, Áprily tér 5.

Telefon: 06/26 302-595

Énekeljetek az Úrnak

Általában minden ember várja a hétvégét, mert a különböző célok elérése eléggé megcsapantja az energiájukat. A bibliában is találunk utalást arra (... mert hat napon teremtette Isten a mennyet és a földet, hetednapon pedig megszűnt és megnyugodott. II. Mózes 31./27.), hogy a hétvégét pihenésre, feltöltő-

désre és Istennel való járásra szenteljük.

Viszont a hétvége elég rendhagyóra sikerült, mert a Debreceni Református Kollégium Kántusa látogatott el iskolánkba. A vasárnapi istentiszteleten szolgáltak, s ezután egy nem mindennapi hangversenynek lehettünk fültanúi. Felejthetetlen élmény volt a

kántus összehangoltsága, fegyelmezettsége és az énekek hangzása. A hangverseny után a kántus tagjai ebédelni mentek, s ez alatt az idő alatt tanárok vezetésével gimnáziumunk énekkara és énekköre felkészült az iskolában való fogadásra. Megérkezésüket követően bemutatkozásokra

került sor, ahol Berkesi tanár úr ismertette a kórus múltját és jelenét. Többek között azt is, hogy közel 400 évvel ezelőttre tevődik vissza a kántus alapítása, tudomást szereztünk arról is, hogy e kántus a világ több részén hírnevet szerzett országunknak is (Amerika, Kína, stb.). Majd a mi igazgatónőnk Dr. P. Tóth Béláné ismertette iskolánk történetét, mely nem vezethető ilyen régi időkre vissza, de e röpke pár év alatt itt is kialakultak a különböző stílusú művelődési körök. Eme ismertetések után beszélgetésbe elegyedtünk, így szinte a kórus minden tagjával sikerült pár szót váltanom. A beszélgetés éneklésbe torkollott. Olyan érzés volt, mintha örök időktől fogva együtt énekelünk volna.

Mindezek után nagyon nehéz volt abbahagyni az éneklést, de sajnos meg kellett tenni, mivel az idő későre járt, s még hosszú út állt előttük Debrecenig.

H. Zs. 9.b